

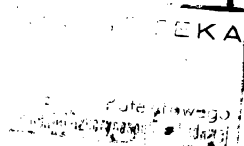
6 maja 1930 r.

2

URZĄD PATENTOWY

F41d 7/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11654.

Kl. 72 h 7.

Zbrojovka Praga společnost s. r. o.
(Praha-Vršovice, Czechosłowacja)
i Československa Zbrojovka akciová společnost v Brně
(Brno, Czechosłowacja).

Wyrzutnik do naboїв samoczynnej broni palnej z odchylającym się zamkiem.

Zgłoszono 21 czerwca 1927 r.

Udzielono 13 lutego 1930 r.

Pierwszeństwo: 22 czerwca 1926 r. dla zastrz. 1—5 (Czechosłowacja).

Stosuje się różnej budowy wyrzutniki, posiadające udoskonalony uchwyt, jako też i zaczepianie naboїв, dotychczas jednak brak wyrzutnika, któryby działał niezawodnie przy szybko po sobie następujących strzałach i wyróżniał się prostą budową. Stosowane obecnie wyrzutniki nie odznaczają się sprawnością działania wskutek tego, że nie chwytają niezawodnie rowka w celu zapewnienia kolejnego ich odrzucania, co jest zrozumiałe, gdyż używane obecnie wyrzutniki znajdują się w tym okresie działania wyłącznie pod naciskiem sprężyny.

Wyrzutnik według wynalazku chwyt

niezawodnie nabój, aż do wysunięcia wystrzelonej łuski, szczególnie przy samoczynnej broni palnej, posiadającej zamek, odchylający się względem obsady. Według wynalazku stosuje się między wyrzutnikiem a obsadą zamka podpórę, powodującą wskutek ruchów między zamkiem a jego obsadą zwalnianie i ryglowanie wyrzutnika.

Rysunek przedstawia dla przykładu kilka postaci wykonania wynalazku. Fig. 1 — 4 wskazuje jedną postać wykonania, a mianowicie: fig. 1 przedstawia wyrzutnik przy zamkniętym, a fig. 2 — przy otwartym zamku, fig. 3 wskazuje wyrzutnik

zprzodu w częściowym przekroju, a fig. 4 wskazuje tenże wyrzutnik zboku. Fig. 5—8 wskazuje drugą postać wykonania, a mianowicie: fig. 5 przedstawia wyrzutnik przy zamkniętym, fig. 6 przy otwartym zamku, fig. 7 wskazuje wyrzutnik tenże zprzodu w częściowym przekroju, a fig. 8 widok wyrzutnika zboku.

Cyfra 1 oznacza wyrzutnik do nabojów, 2 — zamek karabina, a 5 — jego obsadę. Zamek 2 odchyła się względem obsady 5 tak, że przy zamkniętym karabinie posiada położenie przedstawione na fig. 1, a przy otwartym — położenie według fig. 2. Odchylenie zamka 2 ku obsadzie 5 odbywa się przy rozpoczęciu powolnego ślizgania się zamka, a odchylenie zaś od obsady 5 — bezpośrednio przed osiągnięciem położenia zamknięcia (fig. 1 i 5).

Ruchy zamka 2 względem obsady 5 są według wynalazku wyzyskane do sterowania wyrzutnika 1. Do tego celu służy podpora 4, zastosowana między wyrzutnikiem 1, znajdującym się na zamku 2, a obsadą 5; podpora ta porusza się wolno w zamku 2 pod działaniem sprężyny 6 i posiada głowicę 9, w kształcie klina, której jedna powierzchnia 9' współdziała ze skośną powierzchnią 3' wyrzutnika 1, a druga powierzchnia 9'' — z powierzchnią 5' obsady 5. Powierzchnię 3' wyrzutnika ogranicza zgóry wydrążenie 3. Powierzchnia 9'' klina, współdziałająca z obsadą 5, posiada w postaci wykonania według fig. 1 — 4 kształt łukowy, w celu mocnego podtrzymania przy odchyłaniu wraz z zamkiem 2 podpory 4.

Na jednym końcu powierzchni 9' znajduje się oparcie 7, współdziałające z powierzchnią czołową wyrzutnika 1, odwróconą od łuski; oparcie to ogranicza ruchy powierzchni 9' i 3' względem siebie.

Wyrzutnik 1 jest przesuwany w zamku 2 pod tępyim kątem do osi podłużnej A—A; posiada on w tym celu obsadę 12, wchodzącą w skośny rowek 13 zamka 2.

Przy zamykaniu karabina odchyła się zamek bezpośrednio przed osiągnięciem położenia zamknięcia z położenia według fig. 2 w położenie według fig. 1, a więc od obsady 5. Przy tem bardzo szybkim odchyłaniu się zamka 2 od obsady 5 podpora 4 zwalnia chwilowo wyrzutnik 1, tak że może on ześlizgnąć się ze stopu łuski 15. Skoro zamek 2 osiągnie położenie według fig. 2, klin 9 podpory 4 zostaje wsunięty pod działaniem naprężonej sprężyny 6 pomiędzy powierzchnie 3' i 5' wyrzutnik zostaje więc w każdym razie przesunięty w kierunku łuski 15, tak, że zaczepia on niezawodnie rowek łuski. Bezpośrednio po wystrzale obsada 5 przy cofaniu zamka wstecz odpowiednio steruje odchyleniem się tego zamka 2 w kierunku strzałki 9 ku obsadzie 5 (fig. 1), wówczas posuwa się również wyrzutnik 1 ku obsadzie 5 i odsuwa nieco klin 9 wbrew działaniu sprężyny 6. Opór działający przy odsadzaniu klina jest znacznie większy, niż opór przy przesunięciu wyrzutnika 1 do łuski 15. Wynika z tego że wyrzutnik 1 zostaje tak długo ciśnięty w kierunku łuski 15, aż jego ciśnienie uchwytowe stanie się większe, niż opór klina. Podczas wyrzucania łuski 15 opór jej, działający w kierunku strzałki q, powoduje przez skośne prowadzenie 12, 13 przyciskanie wyrzutnika 1 w kierunku osi łuski, co wzmacnia zaczepienie wyrzutnika i łuski, osiągnięte przez działanie klina 9.

W postaci wykonania według fig. 5—8 działa na wyrzutnik zaporą x przytrzymująca go podczas wstecznego ruchu zamka 2 w położeniu uchwytowym. Zapora ta składa się w danym przypadku z powierzchni zaporowej 20, wykonanej na dolnej stronie wyrzutnika, i z płaszczyzny zaporowej 21 tworzy dolna powierzchnia nasady 23, znajdującej się na wyrzutniku 1. Część 23' nasady 23, zwrócona do lufy, jest skośna względem powierzchni 20.

Naprzeciwko nasady 23, względnie po-

wierzchni zaporowej 20, posiada obsada 5 wydrążenie 25, w celu zapobiegania uderzeniom nasady 23 o nośnik 5 przy ruchach zamka 2 ku tej obsadzie w kierunku strzałki p, przez co podpora 4 nie przeszkadza sterowaniu wyrzutnika przy względnych ruchach między zamkiem 2 a obsadą 5. Wydrążenie 25 posiada kształt podłużnego rowka, którego głębokość jest nieco większa niż przekrój nasady 23 (fig. 8). Powierzchnia 9'' klina opiera się o dno rowka 25 tak, że dolna część podpory 4 zapada w rowek 25, a podpora otrzymuje równocześnie boczne prowadzenie w rowku 25. Powierzchnia zaporowa w obsadzie 5 znajduje się na końcu rowka 25, zwróconym do lufy. Ten koniec 25' biegnie skośnie do powierzchni zaporowej 21.

Bezpośrednio po wystrzale obsada 5 powoduje przez odpowiednie sterowanie swobodne odchylenie się zamka 2 w kierunku strzałki p (fig. 5) ku obsadzie 5, gdyż naprzeciw nasady 23 znajduje się wydrążenie 25. Bezpośrednio przed okresem, w którym wracają zamek 2, a więc i wyrzutnik 1, zaporą x działa przez to, że powierzchnia 21 obsady 5 wchodzi pod powierzchnię 20 wyrzutnika 1 i rygluje go w położeniu uchwytu (fig. 6). Skośne powierzchnie 23', względnie 25', ułatwiają przytem znacznie wejście powierzchni 21 pod powierzchnię 20. Wyrzutnik 1 jest zaryglowany podczas całego ruchu wstecznego zamka 2, tak że łuska nie może wypaść także podczas ruchów zamykania.

Przy zamykaniu zamka 2 obsada 5 zwalnia zaporową powierzchnię 20 wyrzutnika 1 tak, że tenże zostaje przejściowo zwolniony przy odchyłaniu się zamka 2 od obsady 5 i może zaczepić w rowek łuski.

Z wyżej opisanego działania wyrzutnika wynika, że zostaje on prawie przymusowo zwalniany i ryglowany. Już pierwsze zaczepienie przez wyrzutnik rowka łuski

15 jest niezawodne z powodu wciśnięcia się klina 9 między obsadą 5 a wyrzutnik 1 i zostaje ono wzmocnione przez odchylenie się zamka 2 ku obsadzie 5 i zaporę x tak, że nie może zajść pod żadnym warunkiem zaciśnięcie, względnie wypadnięcie naboju, aż do wyrzucenia wystrzelonej łuski, z powodu wstrząśnięcia powstałego przy wystrzale.

By zapobiec wysunięciu się podpory 4 poza skośną powierzchnię 3' przy rozbieganiu zamka przez nacisk sprężyny 6, jest zastosowany oporek 7, ograniczający ruchy podpory przez uderzenie o tylną powierzchnię wyrzutnika 1. Umożliwia to szybką i dogodną wymianę.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wyrzutnik do naboju samoczynnej broni palnej z zamkiem odchylającym się względem jego obsady, znamieny tem, że jest on ryglowany, względnie zwalniany zapomocą podpory (4), umieszczonej między wyciągiem (1) a obsadą (5) i uruchomianej wskutek odchyłania się zamka (2) względem wymienionej obsady (5).

2. Wyrzutnik według zastrz. 1, znamieny tem, że podpora (4) swobodnie porusza się w zamku (2) pod działaniem sprężyny (6) i posiada klin (9), którego jedna powierzchnia (9') współdziała z wyciągiem (1), a druga (9'') — z obsadą (5).

3. Wyrzutnik według zastrz. 2, znamieny tem, że jego powierzchnia (3') współdziałająca z klinem (9) podpory jest utworzona przez dno wydrążenia (3), w które wchodzi części wskazanej podpory (4).

4. Wyrzutnik według zastrz. 3, znamieny tem, że powierzchnia (9'') klina (9'), współdziałająca z obsadą (5) zamka, posiada kształt łukowaty.

5. Wyrzutnik według zastrz. 2, znamieny tem, że podpora (4) posiada opar-

cie (7), ograniczające względne ruchy powierzchni (3', 9') klina i wyciągu.

6. Wyrzutnik według zastrz. 1, znamieny tem, że jest ryglowany zapomocą zapory (x) w położeniu uchwytem podczas wstecznego ruchu zamka (2).

7. Wyrzutnik według zastrz. 6, znamieny tem, że jego zaporę (x) tworzą powierzchnie zaporowe (20, 21), wykonane na obsadzie (5) i wyciągu (1).

8. Wyrzutnik według zastrz. 7, znamieny tem, że jego powierzchnia zaporowa (20) znajduje się naprzeciw wydrążenia (25), wykonanego w obsadzie (5) zamka.

9. Wyrzutnik według zastrz. 8, znamieny tem, że jest ryglowany za pośrednictwem powierzchni zaporowej (21), wykonanej na obsadzie (5), i znajduje się na jednym końcu wydrążenia (25) tej obsady (5).

10. Wyrzutnik według zastrz. 8 i 9,

znamieny tem, że części jego podpory (4) wchodzi w podłużny zamek, który tworzy wydrążenie w obsadzie (5).

11. Wyrzutnik według zastrz. 7 — 9, znamieny tem, że posiada nasadę (23), na której znajduje się powierzchnia zaporowa (20) tego wyciągu.

12. Wyrzutnik według zastrz. 9, znamieny tem, że względem powierzchni (2) jego zapory biegnie skośnie część (25) wydrążenia (25) ku lufie broni palnej.

13. Wyrzutnik według zastrz. 11, znamieny tem, że część (23') jego nasady (23) zwrócona ku lufie biegnie skośnie ku powierzchni zaporowej (20) tejże nasady.

Zbrojovka Praha
společnost s. r. o.

Československá Zbrojovka
akciová společnost v Brně.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

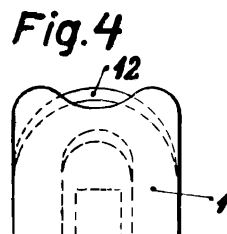
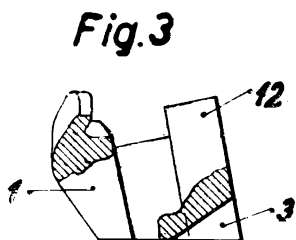
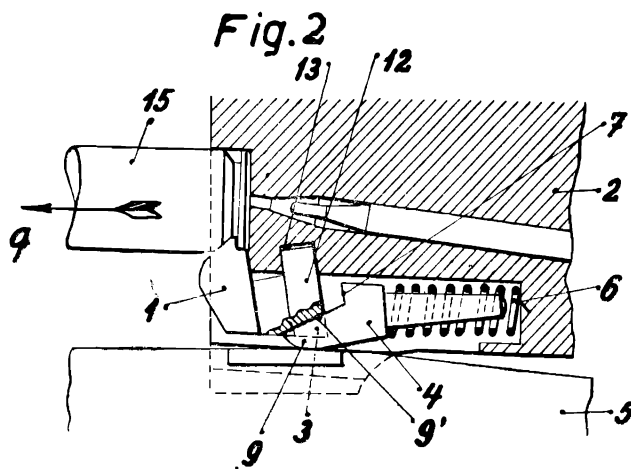
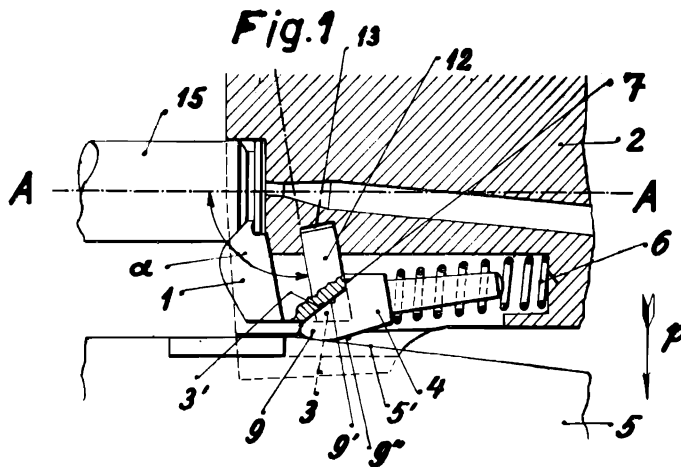

Fig.5

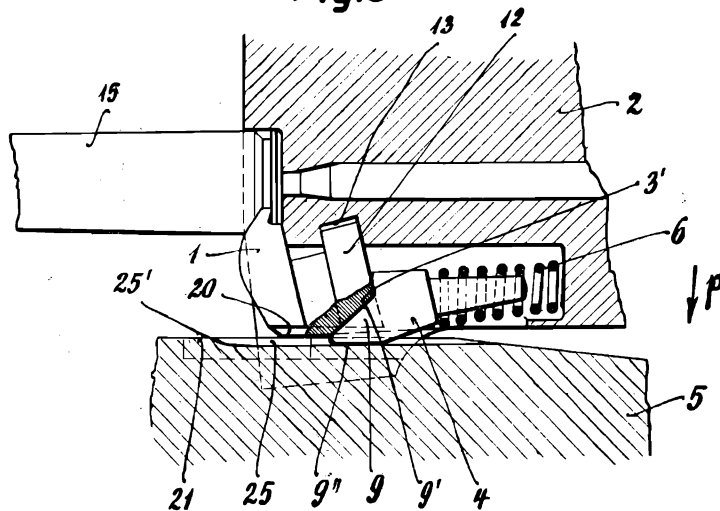

Fig.6

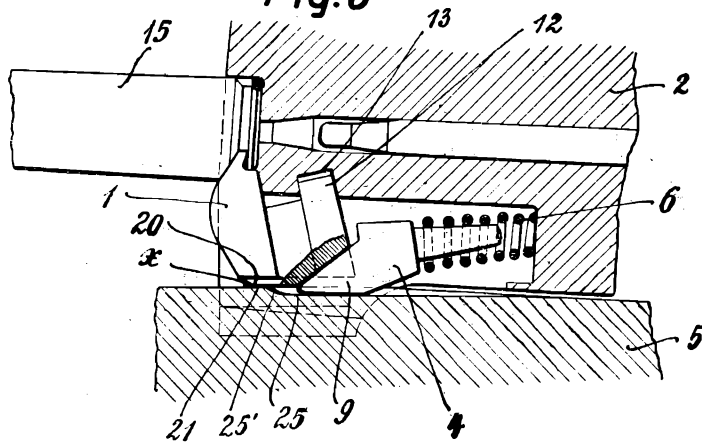

Fig.7

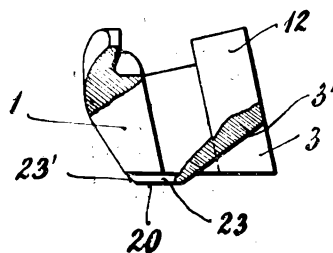

Fig.8

